

Kohus vea, määratledes nimetatud kokkuleppe konkurentsireegleid rikkuvaks, ilma et ta oleks uurinud selle kokkuleppe üldist juriidilist ja majanduslikku konteksti ning selle võimalikku mõju; ja viiendaks viitab apellant põhjendamiskohustuse rikkumisele ning vastuolule vaidlustatud kohtuotsuse põhjendustes, kuna selle kontrollimisel, kas on ületatud määruse nr 17 artikli 15 lõikes 2 toodud 10 % käibe ülempiiri, tugineti apellandi liikmete, mitte ainult apellandi käibe.

Kuuenda väitega palub apellant teise võimalusena vähendada talle määratud trahvi ning väidab, et kui Euroopa Kohus lükkab eespool toodud väited tagasi, tuleb igal juhul vähendada määratud trahvi summat, kuna see ei moodusta mitte 10 %, vaid 20 % tema käibest, mis on vastuolus määruse nr 17 artikli 15 lõike 2 sõnastusega.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) 22. veebruaril 2007 — N.V. Lammers & Van Cleeff versus Belgia riik

(Kohtuasi C-105/07)

(2007/C 95/47)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: N.V. Lammers & Van Cleeff.

Kostja: Belgia riik

Eelotsuse küsimused

Kas EÜ artiklitega 12, 43, 46, 48, 56 ja 58 on vastuolus sellised Belgia õiguse sätted, nagu omal ajal kehtinud 1992. aasta tulumaksuseaduse (WIB92) artikli 18 lõike 1 punkt 3 ja lõike 2 punkt 3, mille kohaselt intresse ei peetud dividendideks ning neid ei maksustatud, kui neid maksti äriühingu juhtorgani liikmele, milleks oli Belgia äriühing, samas kui neid intresse loeti samadel asjaoludel dividendideks ning neid maksustati, kui intresse sai juhtorgani liige, milleks oli välismaine äriühing?

22. jaanuaril 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-106/07)

(2007/C 95/48)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: A. Bordes ja K. Simonsson)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole mitmete Prantsuse sadamate osas veel välja töötanud direktiivi 2000/59/EÜ⁽¹⁾ artiklis 5 ette nähtud jäätmete vastuvõtmise ja käitlemise kavasid ning igal juhul ei ole komisjoni nende olemasolust või rakendamisest teavitanud, on Prantsuse Vabariik rikkunud selle direktiivi artikli 5 lõikest 1 ja artikli 16 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2000/59/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 27. detsembril 2002.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/59/EÜ laevaheitmete ja lastijäätmete vastuvõtmise seadmete kohta sadamates (EÜT L 332, lk 81; ELT eriväljaanne 07/05, lk 358).

Friedrich Weberi 13. veebruaril 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 11. detsembri 2006. aasta määruse peale kohtuasjas T-290/05: Friedrich Weber versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-107/07)

(2007/C 95/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Friedrich Weber (esindaja: advokaat W. Declair)

Teised menetluspooled: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

— Tühistada Esimese Astme Kohtu 11. detsembri 2006. aasta määrus kohtuasjas T-290/05 ⁽¹⁾.

— Tühistada komisjoni 27. mai 2005. aasta otsus.

Apellant põhjendas seda eeskätt sellega, et kõnealune ajakiri ei ole vastustaja ametlike teadaannete avaldamise organ.

Kõigist eeltoodud põhjustest tulenevalt tuleb Esimese Astme Kohtu vaidlustatud määrus tühistada.

⁽¹⁾ ELT C 331, lk 42.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust Esimese Astme Kohtu nimetatud määruse peale järgnevalt.

Esimese Astme Kohus lükkas haginõude vastuvõetamatuse tõttu selles osas põhjendamatult tagasi, et selle nõudega pidi kohus kohustama vastustajat võimaldama juurdepääsu teatud dokumentidele. Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt Esimese Astme Kohtul sellist juhiste andmise õigust ei ole. Ühtlasi märgitakse vaidlustatud otsuses, et apellandi parandatud nõuet ei saanud tõlgendada nii, et selle nõudega taotletakse vaikimisi vastustaja vaidlustatud otsuse tühistamist. Sellega ei saa nõustuda: apellant ei taotlenud oma parandatud nõudes üksnes vaikimisi, vaid taotles selgesõnaliselt vastustaja vaidlustatud otsuse tühistamist. Apellandi muudetud nõue on vastuvõetav selles osas, milles sellega taotletakse komisjoni otsuse tühistamist. Hagi tunnistamine tervikuna vastuvõetamatuks on seega õigusvastane.

Esimese Astme Kohus märgib vaidlustatud määruses, et hagiavaldu sisaldab "Saksa avalik-õiguslike ringhäälinguasutuste ja teiste riiklike asutuste vastaseid süüdistusi". Apellandi väidete selline kvalifitseerimine seab apellandi väited vastuvõtmata halba valgusesse. Hagi sisu halvustav iseloomustamine "süüdistustena" on tunnistuseks sellest, et Esimese Astme Kohus ei ole uurinud etteheidete erakorralist tähtsust ja sellega seotud ühenduse õiguse rikkumist kui olulisi asjaolusid haginõude põhjendamisel. Sellega rikkus Esimese Astme Kohus õigust olla ära kuulatud. Apellandi tagasihoidlike väidete selline hindamine tekitab isegi kahtlusi puudulikus erapooletuses ja õiglase menetluse osas.

Vaidlustatud määrus on vastuolus Euroopa Liidu lepingu ja Euroopa Ühenduse asutamislepingu põhimõtetega. See ei arvesta ühenduse deklareeritud tahet arendada ja tugevdada demokraatiat ja õigusriiklust ning austada inimõigusi ja põhivabadusi. Esimese Astme Kohtu määrus ei arvesta ka avalikkuse põhimõtte tähtsusega asjaolu raames, et ühendus on tunnustanud demokraatiat ja deklareerinud sellesuunalist tahet. Esimese Astme Kohus ei ole hinnanud küsimust, kas kostja otsus on kooskõlas ühenduse eesmärkidega. Sellega rikub vaidlustatud määrus kehtivat ühenduse õigust.

Õige ei ole see, et see osa esitatud nõudest, mis käsitles juurdepääsu komisjoni vaidlusale dokumendile, on täielikult rahuldatud. Kostja küll kinnitas Esimese Astme Kohtus ühes ajakirjas avaldatud komisjoni artikli ehtsust, kuid apellant selgitas aga selgelt, et vastustaja selle kinnitusega ei ole põhiasi lahendatud.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Prud'homie de pêche de Martigues (Prantsusmaa) 20. veebruaril 2007 — Jonathan Pilato versus Jean-Claude Bourgault

(Kohtuasi C-109/07)

(2007/C 95/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Prud'homie de pêche de Martigues

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Jonathan Pilato

Kostja: Jean-Claude Bourgault

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 29. aprilli 1997. aasta määruse (EÜ) nr 894/97 ⁽¹⁾, mida on muudetud nõukogu 8. juuni 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1239/98 ⁽²⁾, artiklit 11a tuleb tõlgendada nii, et see keelab ka sellised võrgud, mis ei triivi või triivivad väga vähe, kuna need on kinnitatud triivankru külge?
2. Kas nõukogu määruse (EÜ) nr 894/97, mida on muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1239/98, artikli 11a lõiked 1 ja 2 on kehtivad niivõrd kui:
 - a) kõnealuse artikli eesmärk näib olevat üksnes keskkonnalaane, kuigi selle õiguslik alus on Roomas 25. märtsil 1957 allkirjastatud Euroopa Ühenduse asutamislepingu endise numeratsiooni järgi artikkel 43, mis on praeguse numeratsiooni järgi artikkel 37;
 - b) selles ei esitata triivvõrgu määratlust, mistõttu ei määrata selgesti kindlaks kõnealuse artikli kohaldamisala;
 - c) säte ei ole selgesti põhjendatud;